

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบสังคมของชาวอินดูและชาวพุทธ

สังคมอินเดียประกอบด้วยชนชาติฯ ผู้พันธุ์ หลายภาษา และมีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนความเชื่อทางศาสนาที่ต่างกัน แท็กซึ่งกันและผสมผสานกันได้ดี เพราะประชาชนมีส่วนร่วมในการเชื่อ และการแสดงออกชึ่งพุทธิกรรมแห่งความเชื่ออย่างเสรี มีทั้งตรึงเครียด และหย่อนยานในทางปฏิบัติ มีความสุดโต้งในหลายรูปแบบ เช่น การเคร่งครัดปฏิบัติ จนทราบร่างกาย ชนิดที่มนุษย์ธรรมชาติไม่ได้ และสุขพุ่งเพื่อบรรลุความรักภักดิ์ในเมืองมนุษย์

มีการสังเวยบุชาพิสังหาราคา ด้วยสิ่งของไปจนถึงชีวิตมนุษย์

การดำเนินชีวิตของชาวอินเดีย ตั้งแต่เกิดจนตายต้องเกี่ยวข้อง กับพิธีกรรมทางศาสนา มากบ้างน้อยบ้าง หรือจะกระทบพิธีกรรมได้ครบถ้วนหรือไม่ ขึ้น กับฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

ครอบครัวอินเดีย เป็นครอบครัวรวม คือสมาชิกทุกคนรวมทั้งญาติแท้ และญาติโดยการสมรส จะอาศัยรวมอยู่ในเรือนเดียวกัน มีสิทธิ์ในสมบัติของบรรพบุรุษเท่า ๆ กัน นอกจากสมาชิกโดยสายโลหิต และการผูกพันกันแล้ว บรรดาลูกเลี้ยง คนรับใช้ ข้าราชการ ฯ ก็มักเป็นสมาชิกในครอบครัว เช่นกัน ดังนั้นครอบครัวอินดูจึงเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ และเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม

สถานภาพของบุคคลในสังคมแบ่งเป็นชั้นชั้น ตามชาติกำเนิด เรียกว่า วรรณะ ระบบวรรณะเป็นระบบที่สำคัญ และมีอิทธิพลต่อระบบสังคมอินเดีย

อย่างมาก ตั้งแต่ชั้นปีกครองจนถึงผู้ตัดต่อที่สุดของสังคม (ดังได้กล่าวไว้ในบทที่ 2) นับว่าไม่มีความเสมอภาคตามตั้งแต่เกิด

ชาวอินดูมีความเชื่อว่าระบบวรรณะเป็นบัญชาของพระเจ้า มี
ลักษณะเป็นสากล

เมื่อพุทธศาสนาเกิดขึ้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ปฏิรูปสังคม ยิ่งดูอย่างมากในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่ความเชื่อ พฤติกรรม และแนวทางดำรงชีวิต การเมืองการปกครอง ตลอดจนสถานภาพของบุคคลในสังคม ก็มีการเปลี่ยนแปลงด้วย

คำสั่งสอนของพระพุทธองค์ที่ทรงประกาศสั่งสอนแก่ชาวอินเดียในสมัยพุทธกาล เป็นคำสั่งสอนที่ปฏิเสธความเชื่อถือและพิธีกรรมทางศาสนาของชาวอินเดีย ที่นับถือศาสนาอินดู และลัทธิความเชื่อค่าง ๆ ที่มีอยู่มากมาย ในสมัยนั้น ซึ่งพอสรุป ประเด็นสำคัญ ๆ ที่สั้นสะเทือนต่อสังคมในสมัยนั้นอย่างมาก ได้แก่

1.1 พระพุทธเจ้าทรงปฏิเสธเรื่องพระหมลิขิต ทรงประกาศ สั่งสอนว่าทุกอย่างเป็นไปตามธรรมลิขิต

1.2 พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนให้ชาวอินเดีย เลิกงมงายเรื่อง การล้างบาปในแม่น้ำคงคา กรรมใดไครก็ต้องได้รับผลแห่งกรรมหักดิ้นและช้ำ การอาบน้ำในแม่น้ำคงคาไม่อาจล้างบาปกรรมช้ำได้ และไม่ทำให้ขึ้นสวรรค์ได้

1.3 พระพุทธเจ้าทรงปฏิเสธเรื่องระบบวรรณะในสังคม ซึ่ง เป็นการแบ่งแยกชนชั้น ซึ่งมีนานานับพันปี พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนว่าทุกคนมีความ เสมอภาค

1.4 พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนว่า ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในวรรณะ ใด ต่างมีคุณสมบัติในการบรรลุธรรม ความบริสุทธิ์แห่งจิตใจ เสมอกากัน (อัส- สลายนสูตร)

การคัดค้านเรื่องระบบวาระของพระพุทธเจ้า นับเป็นเรื่องใหญ่
มากของสังคมอินเดียในสมัยนั้น พระพุทธองค์ทรงเป็นผู้นำในการเลิกถือชั้นวรรณะทำ
ให้ระบบชั้นวรรณะ ซึ่งผังรายลึกในสังคมต้องสั่นคลอน

ในตอนแรก พระพุทธองค์ทรงพบกับการต่อต้านอย่างหนักจากพวก
วรรณะพราหมณ์ โดยเฉพาะจากพราหมณ์โกรธิ ผู้มีอาชีพประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ
พุทธศาสนาสามารถแก้ัญหาเรื่องระบบวาระได้มากในสมัยพุทธกาล และสมัยพระเจ้า
อโศกมหาราช แต่เมื่อพุทธศาสนาเสื่อมลงในเวลาต่อมา ก็เกิดการร่วมกันของรัฐบาลต่อต้าน
พุทธศาสนาจากพราหมณ์และมีการพิทักษ์ สันบสนุนระบบวาระให้เพื่องฟูขึ้นใน
สังคมอีกรั้ง โดยเฉพาะพวคนี้ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองประเทศ โดยให้มี
กฎหมายรับรองเรื่องวาระ เพาะภักดีริย์สมัยนั้นเห็นผลประโยชน์ในการใช้ความ
เชื่อเรื่องเทวగามนิยมของระบบวาระว่า ย่อมรักษาสถานภาพทางสังคมของกลุ่มพระผู้
ประกอบพิธีทางศาสนาของลัทธิต่าง ๆ และทำให้ฐานะของภักดีริย์มั่นคงขึ้นอีกรั้งเพื่อ
ผลประโยชน์ร่วมกันดังกล่าว จึงทำให้ระบบวาระยังยืนต่อมา

สังคมพุทธในสมัยพุทธกาล เป็นสังคมตัวอย่างของชาวนิยมเดียวใน
สมัยนั้น มีอิทธิพลต่อสังคมและสถาบันต่าง ๆ ของสังคม ตั้งแต่ระดับสูงสุดอันได้แก่ พระ
มหาภักดีริย์ ประมุขผู้ปกครองແவ່นແຄວນอาณาจักร จนถึงญาจักจำลาล ทำให้พุทธิกรรม
ความเชื่อ และแนวทางดำรงชีวิตร่องรอยของมหาชนจำนวนมาก เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่
เคยเป็นมาบันพันปี ทำให้ศาสนาขึ้นคูต้องปรับปรุงเพื่อให้เข้ากับดำรงอยู่ได้ต่อไป และ
ขณะเดียวกันก็มีปฏิกริยาโตต่อ ทั้งทางรุนแรง ทางบัญญา และการผสมผสาน หรือพบ
กันครึ่งทาง

สภาพสังคมของชาวนิยมและชาวพุทธ หากคูเป็นผู้เดินทางนอก
ก็คูเหมือนจะไปกันได้ ผสมกลมกลืนกันดี แต่หากพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่าเป็นการ

เข้ากันได้อย่างลงตัว ๆ เท่านั้น เพราะแท้จริงแล้ว ศ่าสนาพุทธนี้ถูกรังควาน
เบียดเบี้ยนในรูปแบบ และวิธีการต่าง ๆ ตลอดเวลา

หลังจากพระพุทธเจ้าเส็จตับขันอปรินพานแล้ว สังคมชาวพุทธก็
ไม่ค่อยมั่นคงดังสมัยพุทธกาล ต่อมาในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช สังคมชาวพุทธก็กลับ
เจริญรุ่งเรือง มั่นคงจนถึงขีดสุด

ต่อมาเมื่อพุทธศาสนาแพร่ขยายไปในดินแดนต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมได้
รับอิทธิพลของศาสนาพราหมณ์อยู่ก่อนแล้ว จึงถูกยกเป็นการผลักดันกันระหว่าง
พุทธศาสนา กับ อินду ซึ่งจะเห็นได้ในสังคมไทย ในอดีต อันเป็นสังคมผลักดันกันระหว่าง
พุทธกับพราหมณ์ จนยากที่จะแยกกันได้ มาจนถึงปัจจุบัน

2. วิเคราะห์เปลี่ยนเพียบสังคมของชาวคริสต์ และมุสลิม

ศาสนาคริสต์ หรือศาสนาคริสต์ เกิดขึ้นในทำงลางสภาพสังคมที่
ชาวคริสต์ลังรับความทุกษ หนักมาก ต้องตกเป็นทาสถูกกดขี่มหึ่งเหงใช้งานหนัก ถูก
รังแก ถูกฆ่า ตามคำgeoใจของผู้มีอำนาจจากกรอง ชาวคริสต์คนหัวง่วงว่าจะมีผู้มาช่วยให้
พ้นทุกษ พ้นสภาพการเป็นทาส ซึ่งมีสถานะในสังคมเป็นแค่พลเมืองชั้นต่ำสุด ศาสนा
คริสต์เกิดมาเพื่อปลดปล่อยชาวคริสต์จากทุกษาโดย แลภัยที่ถูกกดขี่ หลักธรรม
คำสอนของศาสนามุ่งหวังประโยชน์ หรือมีวัตถุประสงค์ให้ชาวคริสต์ร่วมใจกันสามัคคีเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อการปลดแอกและสร้างชาติ สร้างประเทศบ้านเมืองที่เป็นอิสระ
เป็นหลักฐานมั่นคง ไม่ต้องเกร็ง ไปอาศัยดินแดนของชนชาติอื่นอยู่ให้ขาดด้วย

ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่า เพราะสภาพสังคมของชาวคริสต์ในก่อนเกิด^๑
ศาสนาคริสต์เป็นเช่นนั้น จึงทำให้เกิดศาสนาคริสต์ และทำให้ศาสนาคริสต์เน้นหนักเรื่องชาติ

นิยม การรวมชาติ การช่วยกันสร้างชาติ โดยมีหลักธรรมคำสอนให้มีความเชื่อมั่น ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวสูงสุด และให้ความหวังและกำลังใจให้มีแรงบันดาลใจในการต่อสู้เพื่อชนชาติ ว่าชนชาติยิ่งเป็นชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือก (มีเพียงชาติเดียว ในโลกที่พระเจ้าทรงเลือก) และจะให้ความช่วยเหลือให้ได้พึ่นแคนอันอุดมสมบูรณ์ สงบสุข ใช้ตั้งบ้านเมืองสร้างชาติ ซึ่งเรียกว่าดินแดนแห่งสัญญา เป็นพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

จากหลักธรรมคำสอน ซึ่งมีความเชื่อว่ามาจากพระเจ้าโดยตรงว่า พระเจ้าจะประทานความช่วยเหลือชนชาตินอย่างแน่นอน ขอให้เชื่อฟังศรัทธา เคราะห์นับถือพระเจ้าเพียงองค์เดียวันนี้ ทำให้เกิดกำลังใจมานะบากบั้น ทนลำบาก เต้นทางหนีภัยจากอิริปัตต์พัมมาแล้ว ก็ทนลำบากเรื่องกลางหะเลทรายนับสิบปี ถ้าปราศจากความเชื่อทางศาสนาเช่นนี้แล้ว ก็คงจะหมดกำลังใจไปแล้ว ศรัทธาและความเชื่อมั่นนี้เอง เป็นเสมือนน้ำทิพย์ที่ล่อเลี้ยงชีวิตจิตใจบรรพบุรุษของชาวยิวให้อดทนต่อสู้อย่างทรุดพลอดมา โดยไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค และความทุกข์ยากใด ๆ จนสามารถสร้างชาติและประเทศบ้านเมืองได้สำเร็จ

นอกจากนี้ชาวยิวยังมีความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในเชื้อชาติของตนอย่างมาก (ทั้ง ๆ ที่ต้องคงเป็นทาสชาติอื่นนานนับร้อยปีมาแล้ว) ด้วยความเชื่อทางศาสนาที่ว่า บรรพบุรุษของตนมีพันธสัญญากับพระเจ้าผู้สร้างโลก และมนุษย์ และสรรพลสิ่งทั้งปวง ชาวยิวไม่รู้อาชัยอยู่ ณ ที่เดียวของโลก ไม่ว่าประเทศใด สังคมใด ชาวยิวจะยังคงเป็นชาวยิวเสมอตลอดไป มีความเชื่อและสายใยในใจที่ลึกซึ้ง ผูกพันต่อชนชาติเพื่อพันธุ์ของตน

ชาวยิวเกิดมาทำมกกลางความลำบาก ทุกข์ยาก นานับประการ

เมื่อเกิดศาสนานั้น ศาสนาก็จึงสามารถตอบข้อสงสัยได้ว่า ทำไนซ้ายวะและมนุษย์ ทั้งหลายจึงต้องหูกษัติ ลำบากนัก นั่น เพราะต้นครรภูลของมนุษย์นั้นทำพิคไม่เชื่อฟังพระเจ้า และกลับไปเชื่อชาตาน (ความชั่วร้าย) บานปี เองทกทดลองมายังลูกหลวง ทำให้มนุษย์ทุกคนเกิดมาเมื่อบาปติดตัวมาแต่กำเนิด จะนั้น ต้องพยายามอุดหนะและสร้างความดี เพื่อให้หลุดพ้นจากบาปกำเนิดนั้น เพื่อกลับไปสู่อ้อมอกของพระเจ้า

จากประวัติความเป็นมาในอดีต และความเชื่อทางศาสนา ทำให้ ชาวมิวเป็นชนชาติทรุดโศก เด็ดเดี่ยว กล้าหาญ ใช้สมองปัญญาในการใช้กำลัง หรือดำเนินการจนสมควรแก้โอกาส เมนะแล้วจึงใช้กำลังลงมืออย่างเด็ดขาด (เช่น การที่ไม่เสสวางแผนพำชراحวีวหนืออกจากอยู่บึด และการดำเนินการร่วมมือกันของชาวมิวที่อาภัยในประเทศต่าง ๆ จนสามารถสร้างประเทศได้อีกหลังสังคมโลกครั้งที่ 2 ตลอดจนการต่อสู้กับชาวอาหรับ จนถึงปัจจุบัน เป็นต้น)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าศาสนายิวเกิดขึ้นมาเพื่อช่วยชนชาติยิวโดย เนพาจเริง ๆ และชนชาติยิวมีความเชื่อและศรัทธาในหลักธรรมคำสอนของศาสนาอย่างลึกซึ้ง แท้จริงสืบท่องกันมาเป็นผลให้สังคมชาวมิวเข้มแข็งมั่นคง มีพลังและอิทธิพล ขึ้นมาในโลก

ศาสนาริสต์เกิดขึ้นท่ามกลางสังคมของชาวมิว ซึ่งมีสภาพไม่ดี ไปจากสมัยที่เป็นหาสของชาวอียิปต์เท่านั้น ก็ ผิดกันตรงที่มิใช่เป็นทาส แต่เป็นผู้ถูกปกครองอย่างกดขี่ เพราเสีย เอกราชและประเทศ เป็นเมืองขึ้นของชาวโรمانผู้ถูก รุกราน ต้องอยู่ภายใต้การบังคับ กดขี่ ขาดอิสระเสรี สภาพความเป็นอยู่อัตตคัณากจน และต้องทำงานหนักเพื่อเสียภาษีแก่รัฐผู้ปกครอง

สภาพสังคมของชาวมิวขณะนั้นต้องการผู้ช่วยเหลือ ผู้สั่งสอนให้ ประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูก อันจะนำความสุขมาสู่สังคมที่ทุกษัติ ต้องการความรักความ

เมตตากรุณา ปลอบประโลมให้คลายจากความทุกข์ที่ได้รับอยู่

ด้วยความเชื่อที่ว่าพระเจ้าไม่ทอดทิ้งชาวยิว พระเจ้าจะส่งผู้มา
ไถ่บาปเพื่อช่วยเหลือชาวยิว ซึ่งเรียกว่า Messiah ชาวยิวรอคุยผู้ที่
พระเจ้าจะส่งมาช่วยพากเพาเวลานาน ขณะที่ถูกปกครองโดยโรมัน และเมื่อ
พระเยซูปรากฏตัว และประกาศว่าเป็นบุตรของพระเจ้า พระเยซูมาในขณะที่ประชาธิ
รักรอย พระเยซูมาเพื่อให้ความหวังเป็นความจริง

การมาของพระเยซูสมือนผู้ที่มาช่วยรักษา และปลอบโยนสังคมที่
กำลังป่วยและห้อเหี้กลั้จะสิ้นหวัง เนื่องล้าอ่อนแรงลงทุกที พระองค์มาชุบชีวิตของ
มนุษยชาติ ตามความเชื่อของชาวยิว พระเยซูก็เป็นชาวยิวที่ปฏิบัติดามตามแบบชาวยิวที่
เชื่อในพระเจ้า ศาสนาก里斯ตจึงมีรากฐานสำคัญมาจากการศาสนาฯ

ระยะเวลาที่พระเยซูได้เป็นที่ยอมรับจากผู้ศรัทธานับถือว่าพระองค์
เป็นบุตรของพระเจ้า เป็นพระผู้ไถ่บาปให้มวลมนุษย์นั้นฟื้นฟู เพียงไม่กี่ถูกตรึงกางเขน
พระเยซูและสาวกออกเผยแพร่ศาสนาไปยังชนบท ประชาชนผู้ทุกชั้นตระดับในสังคม
ผู้เจ็บป่วยผู้รอคอยความหวัง พระองค์ทรงสั่งสอนและปลอบโยนแก่ผู้เดรั้าโศก นำ
ความหวังความเข้าใจมาสู่ผู้สำนึกริด พระองค์ทำให้คนนาปกลับใจ มีผู้ใจมีตี ติเตียน
พระองค์ว่าทรงกลุกลื่อนอยู่ท่ามกลางคนmany คนเลว คนจน คนสกปรก ต้าต้อย คนป่วย
พิการ ทุพพลภาพ คนที่สังคมต่างมองเมินขาดเหล่านั้น แต่พระองค์กลับตอบว่า "บุคคล
ผู้สนใจไม่จำเป็นต้องมีหมอดอยอยู่ช่วยรักษา แต่หมอดจะจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้ป่วย
ซึ่พเจ้าไม่ใช่เพื่อคนบุญ แต่เพื่อคนบาป เพื่อจะได้สำนึกริด"

พระเยซูสอนให้มวลมนุษย์รักกันให้อกั้กัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
ให้อุดหนะ และเอกสารความดีชั้นความดี เช่น จากคำสอนของพระองค์ที่ว่า "จะปฏิบัติ
ต่อเพื่อนมนุษย์" (คนอื่น ๆ) ดังที่ท่านโปรดนานาจะให้เขาทำกับตน จะให้แก่ผู้ขอและ

อย่าเบื่อนหน้าหนีบุคคลผู้อ่อนจากเชื้อมของจากห่าน อย่ายอมความความช้ำ ถ้าผู้ใด
มาห่านที่แก้มช้ำก็ให้หันแก้มช้ำให้เข้าอีก ถ้ามีคราดีอ่าเสื้อของห่าน ก็ขอให้ผู้นั้น
ได้เสื้อกลุ่มของห่านไปตัว

ศาสนาคริสต์แตกต่างจากศาสนาภิวตรที่ศาสนายิวมุงเน้นเฉพาะ
ชนชาติยิว แต่ศาสนาคริสต์มุงเน้นที่จะช่วยเหลือแก่มนุษยชาติทั้งหลาย เป็นสากลไม่เลือก
ชาติชั้น ศาสนาคริสต์มีลักษณะเปิดกว้าง และเต็มไปด้วยความรักอันบริสุทธิ์ คือความรัก^๑
ต่อพระเจ้า และความรักต่อเพื่อนมนุษย์ คำสอนของศาสนาลีกซึ่งเต็มไปด้วยการให้อภัย
ให้โอกาส และเมียสละ เพื่อพระเจ้าและการสร้างความดีเพื่อให้หลุดพ้นจากบาป

อาจกล่าวได้ว่า ศาสนาคริสต์เป็นการปรับปรุงศาสนายิวให้ดีขึ้น
ในด้านต่าง ๆ เหมาะแก่สถานการณ์ และสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป มีความประณีต
และเอียงอยู่นิสิตชั้น และกว้างขวางกว่า

น่าเสียดายที่ผู้ให้กำเนิดศาสนาคริสต์ คือพระเยซูนี้ ช่วงเวลาที่
ประกาศศาสนาของพระองค์น้อย เหลือเกิน เพียงเวลา ๓ ปี หากพระองค์มีอายุยืน^๒
นานดึงเข่นศาสดาของศาสนาอีน ศาสนาคริสต์อาจแพร่ไปสากลในโลกมากกว่านี้ แต่
กรณีนี้ก็นับว่าศาสนาคริสต์ได้เผยแพร่ไปสู่ประชากรทั่วโลก จนเป็นศาสนาสากลโดย
การเผยแพร่ศาสนาอย่างจริงจังด้วยพลังใจ และความเชื่อของสาวกของพระเยซู และ
มิชั่นนารีที่สืบทอดกันมา ซึ่งมีค่านิอุดมการณ์ ในการเผยแพร่ให้ชาวโลกได้รู้จัก และ
นับถือพระเจ้า การเผยแพร่ศาสนาคริสต์เป็นขบวนการที่มีระบบและมีเงินทุนรองรับ^๓
ทำงานเป็นชุดคน และร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันจากทุกฝ่ายทั้งพระ ผู้ปกครองประเทศ
ผู้มีอำนาจ ผู้มีฐานะมั่งคั่ง อาสาสมัครและชาคริสต์ทั่วโลก ทำให้มีผู้คนหันมานับถือ^๔
ศาสนาคริสต์มากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงศตวรรษแห่งการล่าอาบานิคุมของมหาอำนาจ
ตะวันตก ในสมัยนั้นการเมือง และการเผยแพร่ศาสนาคริสต์จะมาคู่กัน บางครั้งผู้

บกครองประเทศมหาอำนาจเหล่านั้นกีใช่ศาสนาเป็นเครื่องมือหรือบังหน้า เป็นข้ออ้างในการล่าอาณานิคม แต่ที่จริงแล้วพวgnิชชั่นนารีผู้เผยแพร่ศาสนาจริง ๆ นั้นต้องการให้ประชาชนในประเทศต่าง ๆ หันมานับถือศาสนาคริสต์ ด้วยศรัทธาจริงใจท่อพระเจ้า การเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ทำในรูปการสังคมสงเคราะห์อย่างได้ผลและจริงจัง พวgnิชชั่นนารีเข้ามาช่วยเหลือประชาชนผู้ทุกัญชาติ ด้วยความเมตตา ยอมเอาชีวิตเข้าแลกต่ออุปสรรค แต่การที่พวgnิชชั่นนารีเผยแพร่ศาสนาคริสต์ ต้องพึ่งพิงอำนาจทางการเมืองของประเทศมหาอำนาจเหล่านั้น ถ้ามองในแง่ดี ก็จะเห็นว่าบกครองประเทศต่าง ๆ ที่พวgnิชชั่นนารีจะเข้าไปเผยแพร่ศาสนานั้น ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ หรือไม่ยอมอนุญาตให้เผยแพร่ บางประเทศถึงกับฆ่า ทำร้ายพวgnิชชั่นนารี เพื่อให้หยุดเผยแพร่ บางประเทศก็เกิดกัน จำกัดต่าง ๆ แต่เมื่อมีการเมืองของประเทศมหาอำนาจเข้ามาบกป้อง ผู้สอนศาสนา และมิชชั่นนารีผู้มีอำนาจในประเทศเหล่านั้นกีกรงใจ ไม่ค่อยหัวใจรุนแรง อย่างมากกีให้เผยแพร่ในวงจำกัด

ดังนั้น หั้นการเมืองและการศาสนาจึงต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันไปโดยปริยาย จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาจะเห็นว่าประเทศที่ต้องตกเป็นอาณานิคม ประเทศมหาอำนาจนั้น ในเวลาต่อมาประชาชนกีหันมานับถือศาสนาคริสต์มากขึ้น

ศาสนาอิสลามเกิดขึ้นในสภาพสังคมที่แตกต่างจากศาสนาคริสต์

และศาสนาคริสต์ การใช้ชีวิตของคนในสังคมอาหาร อันเป็นแหล่งกำเนิดศาสนาอิสลามนั้นมีอิสรภาพมาก จนมีการละเมิดเสรีภาพของผู้อื่น หรือใช้เสรีภาพเกินขอบเขต เช่น มีการเย่งชิงทรัพย์สิน ผู้หญิง ของผู้อื่น หากพอใจหรือมีเสรีภาพมากสำหรับผู้ชายที่จะกดผู้หญิงเป็นเพียงสมบัติของชาย มีอิสรภาพที่จะเดินทางห่องเที่ยวเร่ร่อน ค้าขายย้ายถิ่นฐานไปตามความพอดใจของกลุ่ม

สภาพสังคมดังกล่าวหลวມ ไม่มีกฎระเบียบ ไม่干涉พิธี
ของผู้อื่น การบรรยายพันธ์มิเสนอกจนเป็นเรื่องธรรมชาติ การล้างแก้นือ เป็นหน้าที่ควร
เคารพนับถือ สิ่งลึกซึ้งธรรมชาติ ฝีสังเทวดา เวทย์มนต์คากา ไสยาศร์เป็นสิ่ง
จำเป็น จากระดับสังคมที่ขาดระเบียบ วินัย กฎเกณฑ์ และศีลธรรมอันดึงดูดงานนี้ลงทำให้
ศาสนาที่เกิดในสังคมเช่นนั้น ต้องมีความเด็ดขาด จริงจัง จึงจะควบคุมคนในสังคมนั้น
ได้ ศาสนาอิสลามซึ่งเกิดขึ้นในสภาพสังคมดังกล่าว จึงเป็นศาสนาที่มีหลักธรรมคำสอน
เป็นกฎหมาย ระบุเบี้ยน วิธีปฏิบัติในการดำรงชีวิตเป็นัญญาร่วมใจไว้ เป็นธรรมนูญสูงสุด
ของชีวิต ซึ่งมีคำสอนและเยียดลึกซึ้ง ครอบคลุมการดำรงชีวิตในโลกนี้ตั้งแต่เกิดจนตาย
ในทุก ๆ ด้าน

ศาสตราผู้ก่อตั้งศาสนาอิสลาม คือพระมูหัมมัด ก่าวะพระองค์จะ^{จะ}
ประกาศศาสนาให้สำเร็จ ต้องต่อสู้เพื่อให้ผู้อื่นยอมจำนน ต้องเสียชีวิตผู้คนทั้ง
ฝ่ายศรัทธา และไม่ศรัทธาไปเป็นจำนวนมาก

การเผยแพร่ศาสนาอิสลาม ถ้าพิจารณาดูแล้ว ท่านศาสตราจะใช้
วิธีมุ่นนวล สั่งสอนให้เชื่อฟังและศรัทธาก่อน และสำหรับผู้ที่ไม่เชื่อฟัง ต่อต้าน ท่านจึง^{จะ}
จะใช้กำลังเข้าปราบปรามให้ยอมจำนน ยอมรับฟังคำสั่งสอน สรุปว่าวิธีการเผยแพร่
ศาสนาอิสลามนั้น ใช้พระคุณตามด้วยพระเดช ใช้หงษ์ธรรมะและกองทัพ จนมีกิจกรรม^{กิจกรรม}
กล่าวว่าเป็นวิธีการเผยแพร่ที่มือหนึ่งถือคัมภีร์ และอีกมือหนึ่งถือดาบ ทั้งนี้ ถ้าพิจารณา
ตามสภาพการณ์ของชาวอาหรับในสมัยนั้นแล้ว หากท่านศาสตราไม่ใช้วิธีดังกล่าวแล้วก็
ยากที่จะเผยแพร่ศาสนาอิสลามได้รวดเร็ว และแผ่ขยายไปทั่วโลกได้ เพราะชาว
อาหรับที่ไม่ยอมเชื่อฟังนั้นจะสู้รบจนกว่าจะแพ้ จึงจะยอมแพ้ เพราะอุปนิสัยแห่งการ
เป็นนักต่อสู้ และมีอิสระ เสรีภาพมากมาเป็นเวลานาน ดังนั้น การจะยอมให้ครองนั้นยาก

แต่ถ้าขอมรับนับถือสิ่งใดแล้วก็จะยอมตามด้วยความชีวิต ถึงตายก็ไม่เปลี่ยนใจ จะยึดมั่นตลอดไป ดังนั้น เมื่อจะต้องใช้กำลังในการเผยแพร่ศาสนา แต่เมื่อเผยแพร่ได้แล้ว ศาสนานั้นก็ดำรงคงอยู่อย่างมั่นคงตลอดกาล

ด้วยความเด็ดขาด กล้าหาญ และยอมสละชีวิตเพื่อพระเจ้าของชาวอาหรับในการเผยแพร่ศาสนาของ ที่ทำให้ศาสนาอิสลามกล้ายเป็นศาสนาสำคัญของโลก แผ่ขยาย มีผู้นับถือมากทั่วโลก

มีข้อนำสังเกตบางประการเกี่ยวกับผู้นับถือศาสนาอิสลามหรือชาวมุสลิม โดยเฉพาะผู้ที่เคร่งศาสนา และชาวมุสลิมเชื้อสายอาหรับ ส่วนใหญ่จะไม่ชอบชาวบ้าน และประเทศอิสราเอลในสมัยก่อนชาวมุสลิมดังกล่าวไม่ชอบชาวบ้าน เพราะมีสาเหตุจากการถูกชาวบ้านบังกลุ่มที่ ทำร้าย ทรยศ หักหลัง และลอบทำร้ายท่านศาสดามู罕มัด ทำให้ชาวมุสลิมดังกล่าวไม่ชอบชาวบ้านตลอดมา เพราะเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ ต่อมานิสมัยปัจจุบันชาวมุสลิมยิ่งเพิ่มความเกลียดชังชาวบ้านมากเป็นทวีคูณ เพราะชาวบ้านสามารถมาตั้งประเทศอิสราเอลในดินแดนปาเลสไตน์ อันเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาของสามศาสนาน ซึ่งเคยเป็นถิ่นที่อยู่ของชาวอาหรับ จึงสร้างความไม่พอใจ จงเกลียดชัง และยิ่งทำการสู้รบที่ไร่มักจะแพ้แก่ชาวบ้านเสมอจึงยิ่งแคนมากขึ้น ชนสองชาตินี้ปัจจุบันเป็นศัตรุคู่อาฆาต จนทำให้เกิดสกปรกต่อเนื่องซึ่งมีผลกระทบแก่ชาวโลกเป็นเวลานับสิบปี และไม่มีที่ท่าว่าจะยุติลงได้ ทำให้การเป็นอริแก้กันนั้น แผ่ขยายกว้างขึ้น

ฝ่ายชาวบ้านที่อ้างว่าดินแดนที่ดินประเทศอิสราเอลนั้นแท้จริง แต่นั้นเป็นดินแดนซึ่งเป็นประเทศของชาวบ้านแต่เดิม ตามประวัติศาสตร์เป็นดินแดนที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ชาวบ้าน แต่ถูกอาณาจักรที่เข้มแข็งกว่าเข้ารุกรานครอบครอง

มาเป็นเวลานับร้อยปี ดังนั้น จึงถึงเวลาแล้วที่ชาวมิวจะเรียกร้องเอากินแคนของตนคืน มาตั้งประเทศ

เมืองแคนของประเทศอิสราเอล จะเป็นเพียงประเทศเล็ก ๆ และอยู่ห่างไกลจากประเทศอาร์บ และชาวมุสลิมทั้งหลาย แต่ชาวมิวก็ยังตั้งมั่นอยู่ได้และ สู้รบกับชาวมุสลิมอย่างทรหดทุกรูปแบบได้ เพราะความเชื่อในศาสนาอันมั่นคงของชาว มิวว่าพระเจ้าได้ประทานคืนแคนนี้ให้พวกเขา ทำให้ชาวมิวที่อยู่ในที่ต่าง ๆ หัวใจตั้ง พากันช่วยเหลือค้ายิ่กการต่าง ๆ แก่ประเทศอิสราเอล และชาวมิวเป็นชนชาติที่มี ความฉลาดและสามารถสูงด้วย นอกจากนี้เป็นพระชาวอาหรับยังมีญาติองค์สู้รบ กันเองเสมอมา และขาดความร่วมแรงร่วมใจกันในหมู่ประเทศมุสลิมอย่างจริงจัง

แต่ขณะนี้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวที่น่าสนใจเกี่ยวกับการ ปฏิริโภสธรรมในประเทศอิร่าน เป็นข่าวการปฏิริโภตที่สำคัญลงได้โดยผู้นำทางศาสนา เป็นแก่นนำของทัพ ประชาชน ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศให้เป็นรัฐ อิสลามอย่างแท้จริง และขบวนการนี้กำลังแพร่ขยายไปสู่ชาวมุสลิมทั่วโลก ให้ทั่วโลก ปฏิริโภตมั่นคงในหลักอิสลามกันมากขึ้น เหตุการณ์ดังกล่าวกระเทือนไปทั่วโลก เพราะพลัง ทางศาสนาสามารถผลักบลังก์และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ได้

จะเห็นว่าทั้งสามศาสนา คือศาสนาคริสต์ ศาสนาคริสต์ และ ศาสนาอิสลามต่างมีรากฐานและนับถือพระเจ้าองค์เดียวกัน กัมมาร์ศักดิ์สิทธิ์ส่วนหนึ่งก็ เหมือนกัน แต่ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่อยู่ในระดับกลาง ๆ เข้ากันได้กับทั้งศาสนา ยุคหนึ่ง และศาสนาอิสลาม ชาวคริสต์มีลักษณะประนีประนอม ไม่อ่อนหรือแข็งเกินไป เพราะคำสอนเน้นเรื่องความรัก เมตตา ช่วยเหลือ และเสียสละแก่เพื่อนมนุษย์ทั่วโลก ศาสนาคริสต์ก็หมายความว่ารับชาวมิว เพราะคำสอนมุ่งเน้น

เรื่องความเชื่อ ศรัทธาต่อพระเจ้า และเชื่อว่าพระเจ้าได้เลือกชนชาติไว้ และจะคงอยู่
ช่วง เหลือชั่นชาวยิวตลอดไป อันเป็นพลังให้ชาวยิวสร้างชาติก่อตั้งประเทศได้ เป็นการ
สร้างศรัทธาสามัคคี และความผูกพันจากความเชื่อ และแรงบันดาลใจจากศาสนา

ศาสนาอิสลามก็เพาะสืบกับชาวอาหรับ และสภาพสังคมที่หลากหลาย
หลาย เพราะเป็นการทำให้สังคมมีระเบียบ ส่งบสุข และอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และ
สามัคคีกัน นับเป็นศาสนาที่มีคำสอนที่สามารถควบคุมสังคมได้อย่างดีจึง